

ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಅಧೀಕರಣದಂತೆ ಯಾವ ಜೀವರಂಗಳಿಗೆ ಕರಣದ ಮೊದಲ ಸಮಯವೇ ಇದೆ, ಆ ಅನೇಕ ಜೀವರಂಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾನವೇ ಇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೀನಾಧಿಕ ವಿಶುದ್ಧತೆ ಸಹಿತವೂ ಇರುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷತೆಯೇನೆಂದರೆ ಇವನ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಗಿಂತ ಕೂಡ ದ್ವಿತೀಯಾದಿ ಸಮಯವುಳ್ಳವನ ಜಘನ್ಯ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಅನಂತಗುಣಿತ ವಿಶುದ್ಧತೆಯೊಡನೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ಕರಣ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ದ್ವಿತೀಯಾದಿ ಸಮಯಗಳಾಗಿವೆ, ಅವರ ಆ ಸಮಯವುಳ್ಳವರ ಪರಿಣಾಮಗಳಂತೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾನ ಅಥವಾ ಅಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತವೆ; ಆದರೆ ಮೇಲಿನ ಸಮಯವುಳ್ಳವರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಸರ್ವಥಾ ಆ ಸಮಯಸಮಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಪೂರ್ವವೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಪೂರ್ವಕರಣವನ್ನು* ತಿಳಿಯುವುದು.

ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಸಮಯವರ್ತಿ ಜೀವರಂಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಸಮಾನವೇ ಇರುತ್ತವೆ, ನಿವೃತ್ತಿ ಎಂದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಭೇದದಿಂದ ರಹಿತವಿರುತ್ತವೆ; ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಕರಣದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜೀವರಂಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾನವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ದ್ವಿತೀಯಾದಿ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಮಾನತೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದು. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಥಮಾದಿ ಸಮಯವುಳ್ಳವರಿಗಿಂತ ದ್ವಿತೀಯಾದಿ ಸಮಯವುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅನಂತ ಗುಣಿತ ವಿಶುದ್ಧತೆ ಸಹಿತವಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣವನ್ನು† ತಿಳಿಯುವುದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇವು ಮೂರು ಕರಣಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅಂತರ್ಮೂರ್ತಿಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಧೀಕರಣವಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಆವಶ್ಯಕಗಳಿದ್ದು ಸಮಯ-ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅನಂತಗುಣಿತ ವಿಶುದ್ಧತೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಅಂತರ್ಮೂರ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನವೀನ ಬಂಧದ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಸ್ಥಿತಿಬಂಧಾಪಸರಣವಿದೆ; ಅದರಂತೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಅನುಭಾಗವು ಸಮಯ-ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅನಂತಗುಣಿತ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅಪ್ರಶಸ್ತ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಅನುಭಾಗ-ಬಂಧಗಳು ಸಮಯ-ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅನಂತದ ಭಾಗದಷ್ಟಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಅಲ್ಲಿ ನಂತರ ಅಪೂರ್ವಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕಾಲವು ಅಧೀಕರಣ ಕಾಲದ ಸಂಖ್ಯಾತದ ಭಾಗವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಆವಶ್ಯಕಗಳು ಸಹ ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಅಂತರ್ಮೂರ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪ್ರಾಭೂತ ಪೂರ್ವಕರ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅದು ಸ್ಥಿತಿಕಾಂಡ ಘಾತಕವಿದೆ; ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಒಂದೊಂದು ಅಂತರ್ಮೂರ್-

* ಸಮಯೇ ಸಮಯೇ ಭಿನ್ನಾ ಭಾವಾ ತಮ್ನಾ ಅಪ್ಪವ್ವಕರಣೋ ಮು ||೩೬|| ಲಬ್ಧಿಸಾರ

ಜಮ್ನಾ ಉವರಿಮುಭಾವಾ ಹೇಟಿ ಮುಭಾವೇಹಿಂ ಣತ್ತಿ ಸರಿಸತ್ತಿಂ |

ತಮ್ನಾ ವಿದಿಯಂ ಕರಣಂ ಅಪ್ಪವ್ವಕರಣೇತ್ತಿ ಣದ್ಧಿಟ್ಟಿಂ ||೩೭|| ಲಬ್ಧಿಸಾರ

ಕರಣಂ ಪರಿಣಾಮೋ ಅಪ್ಪವ್ವಾಣಿ ಚ ತಾಣಿ ಕರಣಾಣಿ ಚ ಅಪ್ಪವ್ವಕರಣಾಣಿ, ಅಸಮಾನಪರಿಣಾಮಾ ತ್ವಿ ಜಂ ಉತ್ತಂ ಹೋದಿ ||
-ಧವಲಾ ೧-೯-೨-೪

† ಎಗಸಮವಿ ವಟ್ಟಂತಾಣಂ ಜೀವಾಣಂ ಪರಿಣಾಮೆ ಹೀಣ ವಿಜ್ಜದೇ ಣಿಯಟ್ಟೇ ಣವ್ವಿತ್ತೀ ಜತ್ತ ತೇ ಅಣಿಯಟ್ಟಿ ಪರಿಣಾಮಾ ||
ಧವಲಾ ೧-೯-೨-೪

ಏಕವ್ವಿ ಕಾಲಸಮಯೇ ಸಂತಾಣಾದೀಹಿಂ ಜಹ ಣವಟ್ಟಂತಿ |

ಣ ಣವಟ್ಟಂತಿ ತಹಾ ವಿಯ ಪರಿಣಾಮೇಹಿಂ ಮಿಹೋ ಜೇಹಿಂ ||೩೮|| ಗೋಮುಟ್ಟಿಸಾರ ಜೀವಕಾಂಡ

ಹೂತರದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಕರ್ಮದ ಅನುಭಾಗವನ್ನು ಕಡಿವೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅದು ಅನುಭಾಗಕಾಂಡಕ ಘಾತವಿದೆ; ಮತ್ತು ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗುಣಿತ ಪ್ರಮಾಣಸಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಜರೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅದು ಗುಣಶ್ರೇಣೀ ನಿರ್ಜರೆಯಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗುಣಸಂಕ್ರಮಣವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅನ್ಯತ್ರ ಅಪೂರ್ವಕರಣವಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಪೂರ್ವಕರಣವಾದ ನಂತರ ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕಾಲವು ಅಪೂರ್ವಕರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತದ ಭಾಗವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಅವಶ್ಯಕ ಸಹಿತ ಅದೆಷ್ಟೋ ಕಾಲವು ಹೋದ ನಂತರ ಅಂತರಕರಣ^೧ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣ ಕಾಲದ ನಂತರ ಉದಯದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕರ್ಮದ ಮಂಹೂತರ ಮಾತ್ರ ನಿಷೇಕಗಳ ಅಭಾವ ಮಾಡುತ್ತದೆ; ಆ ಪರಮಾಣುಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಸ್ಥಿತಿರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿತ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಂತರಕರಣ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಉಪಶಮಕರಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂತರಕರಣದ ಮೂಲಕ ಅಭಾವರೂಪ ಮಾಡಿದ ನಿಷೇಕಗಳಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿರುವ ಆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ನಿಷೇಕಗಳನ್ನು ಉದಯದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣದ ಅಂತಸಮಯದ ಅನಂತರ ಅಭಾವಮಾಡಿದ ನಿಷೇಕಗಳ ಕಾಲವು ಬಂದಾಗ ನಿಷೇಕಗಳಿಲ್ಲದ ಯಾವುದರ ಉದಯವು ಬರುವುದು? ಆದುದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ಉದಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಥಮೋಪಶಮ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಾದಿಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಮೋಹನೀಯ ಮತ್ತು ಮಿಶ್ರಮೋಹನೀಯದ ಸತ್ತಾ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನು ಒಂದು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕರ್ಮದ ಉಪಶಮವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಉಪಶಮಸಮ್ಯಗ್ಧೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಯಾವ ಜೀವನು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವ ಪಡೆದು ಪುನಃ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಅವಸ್ಥೆಯು ಅನಾದಿ-ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಂತೆಯೇ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಪಶ್ಚೆ : ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ತತ್ತ್ವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅದರ ಅಭಾವ ಹೇಗಾಗುವುದು ?

ಉತ್ತರ : ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮೂಲಕ ಅವನಿಗೆ 'ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆಯೆಂಬ' ಪ್ರತೀತಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ; ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಅನ್ಯಥಾ ವಿಚಾರವಾಗುವುದರಿಂದ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಬರುವುದು. ಹೀಗಿದೆಯೋ ? ಇಲ್ಲವೆ ಹೀಗಿದೆಯೋ ? ಅಥವಾ ಹೇಗಿದೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅಥವಾ ಆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಸತ್ಯವೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ವಿಪರೀತತೆಯಾದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ರತೀತಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರತೀತಿಯ ಅಭಾವವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಮೊದಲಂತೂ ಅನ್ಯಥಾ ಪ್ರತೀತಿಯೇ ಇತ್ತು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಯಥಾರ್ಥ ಪ್ರತೀತಿಯಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು, ಆಗ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಅನ್ಯಥಾ ಪ್ರತೀತಿಯಿತ್ತು ಹಾಗೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರತೀತಿಯ ಅಭಾವವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಮೊದಲಂತೂ ಯಥಾರ್ಥ ಪ್ರತೀತಿ ಮಾಡಿತು, ಅನಂತರ ಯಾವುದೇ ಅನ್ಯಥಾ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅಧಿಕ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅಂಥದೇ ಕರ್ಮೋದಯದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಆ ಪ್ರತೀತಿಯ ಅಭಾವವಾಗಿ

^೧ ಮೊಂತರಕರಣಂ ಣಾಮು ? ವಿವಕ್ಷಿಯಕಮಾಣಂ ಹೇಟ್ಟಿಮೋವರಿಮಟ್ಟೇದೀಃ ಮೋತ್ತೂಣ ಮಜ್ಜೇ ಅಂತೋಮುಹುತ್ತ ಮೇತ್ತಾಣಂ ಟ್ಠಿದೀಣಂ ಪರಿಣಾಮವಿಸೇನೇಣ ಣಿಸೇಗಾಮುಭಾವೀಕರಣಮಂತರಕರಣಮಿದಿ ಭಣ್ಣದೇ || ಜಯಧವಲ ಅ, ಪ್ರ. ಕೃತಿ ||
 ಅರ್ಥ : ಅಂತರಕರಣದ ಸ್ವರೂಪವೇನಿದೆ ? ಉತ್ತರ : ವಿವಕ್ಷಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಅಧಸ್ತನ ಮತ್ತು ಉಪರಿಮ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಅಂತರ್ಮೂಹೂತರ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಿಷೇಕಗಳ ಪರಿಣಾಮ ವಿಸೇಷದ ಮೂಲಕ ಅಭಾವ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅಂತರಕರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅನ್ಯಥಾತನವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಯಥಾರ್ಥ ಪ್ರತೀತಿಯ ಅಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನಿಗೆ ಜಿನದೇವರ ತತ್ತ್ವಾದಿಗಳ ರೂಪದ ಉಪದೇಶವಾಗುವುದು; ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ 'ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ' ಯೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗುವುದು, ನಂತರ ಮೂರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಆ ಯಥಾರ್ಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥನವನ್ನು ಸ್ಥೂಲರೂಪದಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ತಾರತಮ್ಯದಿಂದ 'ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ' ವೆಂಬುದು ಕೇವಲಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಕಾರಣವು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ ಕರ್ಮವಿದೆ. ಅದರ ಉದಯವಾದರೆ ಅನ್ಯವಿಕಾರಾದಿ-ಕಾರಣಗಳು ದೊರಕಲಿ ಅಥವಾ ದೊರಕದಿರಲಿ, ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಅಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಉದಯವಿಲ್ಲದಾಗ ಅನ್ಯಕಾರಣಗಳು ದೊರಕಲಿ ಅಥವಾ ದೊರಕದಿರಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಯ-ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇಂಥ ಅಂತರಂಗದ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಶೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಭದ್ರಸ್ಥಾನಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಿಥ್ಯಾ-ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ರದ್ಧಾರೂಪ ಅವಸ್ಥೆಯ ತಾರತಮ್ಯದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದು ಕೇವಲಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅವೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಗುಣಸ್ಥಾನಗಳ ಬದಲಾಗುವಿಕೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವನನ್ನು ಸಾದಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಗೂ ಪುನಃ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪಂಚಲಬ್ಧಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜೀವನಿಗೆ ದರ್ಶನವೋಹದ ಮೂರು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಸತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ, ಆ ಮೂರನ್ನು ಉಪಶಮಮಾಡಿ ಪ್ರಥಮೋಪಶಮ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಯಾವನಿಗೆ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವೋಹನೀಯದ ಉದಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಉದಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಕ್ಷಯೋಪಶಮ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ; ಅವನಿಗೆ ಗಣಶ್ರೇಣಿ ಮೂರಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅನಿವೃತ್ತಿಕರಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಿಶ್ರವೋಹನೀಯದ ಉದಯ ಬರುತ್ತದೆ, ಎರಡು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಉದಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನು ಮಿಶ್ರಗುಣಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಕರಣಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಾದಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ದಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಯಿಕ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವನ್ನು ವೇದಕ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದೃಷ್ಟಿಯೇ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅದರ ಕಥನವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಾದಿಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ ಜಘನ್ಯವಂತೂ ವದ್ಯಮ ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತ ಮಾತ್ರ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವು ಕಿಂಚಿತ್ ನ್ಯೂನ ಅರ್ಥಪುನ್ಯಲಪರಾವರ್ತನಮಾತ್ರ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಪರಿಣಾಮಗಳ ವಿಚಿತ್ರತೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ! ಓರ್ವ ಜೀವನ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಥಾ-ಖ್ಯಾತ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಿಂಚಿತ್ ನ್ಯೂನ ಅರ್ಥಪುನ್ಯಲ ಪರಾವರ್ತನಕಾಲದವರೆಗೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತು ಓರ್ವನು ನಿತ್ಯನಿಗೋದದಿಂದ ಹೊರಹೊರಟು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವು ಹೊರಟುಹೋದನಂತರ ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪರಿಣಾಮವು ಕೆಡುವುದರ ಭಯವಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ಸುಧಾರಿಸುವ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಆ ಸಾದಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ಉದಯವಿದ್ದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೈನತ್ವವು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಗಳ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರಮಾಡದೆಯೇ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರದಿಂದಲೇ ಪುನಃ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಧಿಕಕಾಲದವರೆಗೆ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ಉದಯವಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಅನಾದಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಯ ದಶೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಈತನ ದಶೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಗೃಹೀತ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವನ್ನೂ ಗ್ರಹಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಗೋದಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಇದರದು ಯಾವ ಪ್ರವಣವಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ಓರ್ವ ಜೀವನು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಸಾಸಾದನದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜಘನ್ಯ ಒಂದು ಸಮಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಆರು ಅವಲಿಪ್ರಮಾಣಕಾಲ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪರಿಣಾಮದ ದಶೆಯನ್ನು ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಕಾಲಮಾತ್ರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಗಮ್ಯ ಪರಿಣಾಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನಂತಾನುಬಂಧಿಯ ಉದಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಮಿಥ್ಯತ್ವದ ಉದಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಮ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಅದರಂತೆ ಒಬ್ಬ ಜೀವನು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಮಿಶ್ರಗುಣಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಮೋಹನೀಯದ ಉದಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅದರ ಕಾಲವು ಮಧ್ಯಮ ಅಂತರ್ಮುಹೂರ್ತಮಾತ್ರವಿದೆ. ಇದರ ಕಾಲವೂ ಅಲ್ಪವಿರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಕೂಡ ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಗಮ್ಯವಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಿತು; ಅದನ್ನು ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸತ್ಯವಾಗಿ ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮನ್ನಿಸುವನು, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಅಶ್ರದ್ಧೆಯು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವುದು ಅದು ಮಿಶ್ರದಶೆಯಿದೆ.

'ನವಗಂತೂ ಜಿನದೇವರು ಹಾಗೂ ಅನ್ಯದೇವರಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಂದನೆ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯರಿದ್ದಾರೆ'-ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಮಿಶ್ರಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಮಿಶ್ರಗುಣಸ್ಥಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದೂ ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ; ಇದಂತೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಿಥ್ಯತ್ವದಶೆಯಿದೆ. ವ್ಯವಹಾರರೂಪ ದೇವಾದಿಕರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾದಮೇಲೆ ಕೂಡ ಮಿಥ್ಯತ್ವವಿರುತ್ತದೆ, ಆಗ ಇವನಿಗಂತೂ ದೇವ-ಕಂದೇವದ ಯಾವ ನಿರ್ಣಯವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಇವನಿಗಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿನಯಮಿಥ್ಯತ್ವವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಸನ್ಮುಖವಾದ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ಕಥನ ಮಾಡಿದೆ, ಪ್ರಸಂಗವಶದಿಂದ ಅನ್ಯಕಥನ ವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜೈನವಂತಾನುಯಾಯಿ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ಕಥನ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೆಂದರೆ ಆ ನಾನಾಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥದೋಷಗಳಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಸಮ್ಯಕ್ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗಬೇಕು, ಇತರರ ಇಂಥ ದೋಷಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿ-ನೋಡಿ ಕಷಾಯವಶರಾಗಬಾರದು; ಏಕೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಒಳಿತು-ಕೆಡಕೆಗಳಂತೂ ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ಆಗುವವು. ಇತರರು ರುಚಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಅವರಿಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮ ಸುಧಾರಿಸುವ ಉಪಾಯ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ; ಎಲ್ಲ ಪಕಾರದ ಮಿಥ್ಯತ್ವಭಾವ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಸಮ್ಯಗ್ದೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಸಾರದ ಮೂಲವು ಮಿಥ್ಯತ್ವವಿದೆ, ಮಿಥ್ಯತ್ವದ ಸಮಾನವಾದ ಸಾಸವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ಮಿಥ್ಯತ್ವ ಮತ್ತು ಅದರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತಾನುಬಂಧಿಯ ಅಭಾವವಾದ ಮೇಲೆ ನಲವತ್ತೊಂದು

ಪ್ರಕೃತಿಗಳ* ಬಂಧವಾಗುವುದೇ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಸ್ಥಿತಿಯು ಅಂತಃಕೋಟಾಕೋಟಿಸಾಗರದ್ದು ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತವೆ, ಅನುಭಾಗವು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ವಂತೂ ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಮೋಕ್ಷಪದವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾತ್ವದ ಸದ್ಭಾವವಿರುವಾಗ ಇತರ ಅನೇಕ ಉಪಾಯಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಮೋಕ್ಷ-ವರ್ಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಉಪಾಯದಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವನ್ನು ನಾಶ-ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಪ್ರಕಾಶಕನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ತಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೈನನುತಾನಲಂಬಿಯಾದ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವ ಏಳನೆಯ ಅಧಿಕಾರವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾಪ್ತನಾಯಿತು.

* ನಲವತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಹೆಸರು—

ಮಿಥ್ಯಾತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು ೧೬

ಮಿಥ್ಯಾತ್ವ, ಹುಂಡಕಸಂಸ್ಥಾನ, ನಪುಂಸಕವೇದ, ನರಕಗತಿ, ನರಕಗತ್ಯಾನುಪೂರ್ವಿಕೆ, ನರಣಾಯು, ಅಸಂಪ್ರಾಪ್ತಾಸ್ಯಪಾಟಿಕಾಸಂಹನನ, ಏಕೇಂದ್ರಿಯ, ದ್ವೀಂದ್ರಿಯ, ತ್ರೀಂದ್ರಿಯ, ಚತುರ್ದ್ರಿಯವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳು, ಸ್ಥಾವರ, ಅತಾಪ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಅಪರ್ಯಾಪ್ತ, ಸಾಧಾರಣ, ಅನಂತಾನುಬಂಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು 25

ಅನಂತಾನುಬಂಧೀ ಕ್ರೋಧ, ಮಾನ, ಮಾಯೆ, ಲೋಭ; ಸ್ಯಾನಗೃದ್ಧಿ, ನಿದ್ರಾನಿದ್ರಾ, ಪ್ರಚಲಾಪ್ರಚಲಾ, ದುರ್ಭಗ, ದುಸ್ವರ, ಅನುದೇಯ, ಅಪ್ರಶಸ್ತವಿಷಾಯೋಗತಿ, ಸ್ತ್ರೀವೇದ, ನೀಚಗೋತ್ರ, ತೀರ್ಯಗ್ಗತಿ, ತೀರ್ಯಗ್ಗತ್ಯಾನುಪೂರ್ವಿಕೆ, ತೀರ್ಯಂಗಾಯು, ಉದ್ಯೋತ, (ನೈಗ್ರೋಧ, ಸ್ವಾತಿ, ಕುಬ್ಜಕ, ಪಾಮನ) ವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು, (ವಜ್ರನಾರಾಚ, ನಾರಾಚ, ಅರ್ಧನಾರಾಚ, ಕೀಲಕವೆಂಬ ನಾಲ್ಕು ಸಂಹನಗಳು)

ಎಂಟನೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಉಪದೇಶದ ಸ್ವರೂಪ

ಈಗ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ ಜೀವರಂಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಉಪದೇಶವಿತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದೇ ನಿಜವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಉಪಕಾರವಿದೆ. ತೀರ್ಥಂಕರ, ಗಣಧರ ಮೊದಲಾದವರು ಕೂಡ ಇಂಥದೇ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರುಗಳ ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಉಪದೇಶದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯಥಾ ಮನ್ನಿಸಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಉಪದೇಶದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಜಿನಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗ, ಕರಣಾನುಯೋಗ, ಚರಣಾನುಯೋಗ, ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗವೆಂಬ ಈ ನಾಲ್ಕು ಅನುಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ತೀರ್ಥಂಕರ-ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಪುರುಷರ ಚಾರಿತ್ರದ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅದು ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗವಿದೆ.¹ ಜೀವದ ಗುಣಸ್ಥಾನ ಮಾರ್ಗಣಾದಿರೂಪಗಳ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ಹಾಗೂ ತ್ರಿಲೋಕಾದಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅದು ಕರಣಾನುಯೋಗವಿದೆ.² ಗೃಹಸ್ಥರ-ಮುನಿಗಳ ಧರ್ಮಚರಣೆಯ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅದು ಚರಣಾನುಯೋಗವಿದೆ.³ ಮತ್ತು ಪಟೌದ್ರವ್ಯ, ಸಪ್ತತತ್ತ್ವಾದಿಗಳ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಪರಭೇದ ವಿಚ್ಛಾ ನಾದಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅದು ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗವಿದೆ.⁴

ಅನುಯೋಗಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ

ಈಗ ಇವುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನ

ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರದ ವಿಚಿತ್ರತೆ, ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪದ ಫಲ, ಮಹಾಪುರುಷರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಿಂದ ಜೀವರಂಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಂಜ್ಯಬುದ್ಧಿಯಂಥ ಜೀವರಂಗಳು ಕೂಡ ಅದರಿಂದ ಧರ್ಮಸನ್ಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಜೀವರಂಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಲೌಕಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ಉಪಯೋಗವು ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮಾನು-

೧, ರತ್ನಕರಂಡ ೨-೨೨೨. ರತ್ನಕರಂಡ ೨-೨೨೩. ರತ್ನಕರಂಡ ೨-೪೪. ರತ್ನಕರಂಡ ೨-೪೫.

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತಿರೂಪದ ನಿರೂಪಣೆಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಾದಿಕರ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಪೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷರೆನಿಸಿದ ರಾಜಾದಿಕರ ಕಥೆಗಳೇನೋ ಇವೆ, ಆದರೆ ಪಾಪವನ್ನು ಬಡಿಸಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಆದುದರಿಂದ ಆ ಜೀವರುಗಳು ಕಥೆಗಳ ಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಅವನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ-ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಪಾಪವನ್ನು ಕೆಡಕೆಂದು, ಧರ್ಮವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ತುಚ್ಛಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಅನುಯೋಗವಿದೆ. 'ಪ್ರಥಮ' ಎಂದರೆ 'ಅವ್ಯಕ್ತವನ್ನು ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ'ಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ಅನುಯೋಗವು ಅದು ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗವಿದೆ. ಗೋಮೃಟಸಾರದ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿರುವಂಥ ಜೀವರುಗಳು ಈ ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗವನ್ನು ಓದಿದರೆ-ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅದರ ಉದಾಹರಣೆಯರೂಪವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಜೀವನು ಅನಾದಿನಿಧನನಿದ್ದು ಶರೀರ ಮೊದಲಾದವು ಸಂಯೋಗಿ ಪದಾರ್ಥಗಳಿವೆಯೆಂದು ಇವನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವರುಗಳ ಭವಂತರಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಅವು ಆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾದವು. ಅದರಂತೆ ಶುಭ-ಅಶುಭ-ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಫಲವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಉಪಯೋಗಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಫಲವು ಜೀವನಿಗಾದುದರ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದೆ, ಅದೇ ಆ ತಿಳಿಯುವುದರ ಉದಾಹರಣೆಯಾಯಿತು. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಜೀವದ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಇದು ಆ ತಿಳಿಯುವುದರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುದೆಂದರೇನೇ ಉದಾಹರಣೆಯ ಅರ್ಥವಿದೆ.

ಹೇಗೆ ಓರ್ವ ಸುಭಟನಿದ್ದು ಅವನು ಸುಭಟರ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮತ್ತು ಹೇಡಿಗಳ ನಂದೆಯಿರುವಂಥ ಯಾರೋ ಪುರಾಣ-ಪುರುಷರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಸುಭಟನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಿದ್ದವನು ಧರ್ಮಾತ್ಮಪುರುಷರ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮತ್ತು ಪಾಪಿಗಳ ನಂದೆಯಿರುವಂಥ ಯಾರೋ ಪುರಾಣ-ಪುರುಷರ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಕರಣಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನ

ಕರಣಾನುಯೋಗದಲ್ಲಿ ಜೀವರುಗಳ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಗಳ ವಿಶೇಷತೆ ಹಾಗೂ ತ್ರಿಲೋಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ರಚನೆಯ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿ ಜೀವರುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಜೀವರುಗಳ ಗುಣಸ್ಥಾನ, ವರ್ಗಾಣಾ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಿಶೇಷ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರಣ-ಅವಸ್ಥೆ-ಫಲಗಳು ಯಾರು-ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ-ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಮತ್ತು ನರಕ-ಸ್ವರ್ಗಗಳ ಸ್ಥಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಾಪದಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿ ಧರ್ಮ-

೩ ಪ್ರಥಮಂ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿಮವ್ರತಿಕವ್ಯುತ್ಪನ್ನಂ ವಾ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತೋನುಯೋಗೋಽಧಿಕಾರಃ
ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗಃ | ಜೀ. ಪ್ರ. ಟೀ. ಗಾ. ೨೬೦-೩ ೨

ದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಇಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವು ನಿಂತುಕೊಂಡಾಗ ಪಾಪ-ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಕೂಡಲೆ ಧರ್ಮದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ತಾನಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ; ಆ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಕೂಡ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಯಥಾರ್ಥ ಕಥನವು ಜನ ಮತದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ, ಉಳಿದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜನಮತದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಜನಮತದ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇಂತಹ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಈ ಕರಣಾನುಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅದರ ವಿಶೇಷಣರೂಪವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಜೀವ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕರಣಾನುಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟೋ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನಿಶ್ಚಯರೂಪವಿವೆ, ಅದಷ್ಟೋ ಉಪಚಾರ ಸಹಿತ ವ್ಯವಹಾರರೂಪವಿವೆ, ಅದಷ್ಟೋ ದ್ರವ್ಯ-ಕ್ಷೇತ್ರ-ಕಾಲ-ಭಾವಾದಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಪ್ರಮಾಣಾದಿಗಳ ರೂಪವಿವೆ, ಅದಷ್ಟೋ ನಿಮಿತ್ತ-ಆಶ್ರಯಾದಿಗಳ ಅಪೇಕ್ಷಾಸಹಿತವಿವೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಆ ಕರಣಾನುಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವು ನಿರ್ಮಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಇದು ರತ್ನವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಆ ರತ್ನದ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಂತರ ನಿರ್ಮಲ ರತ್ನದ ಪರೀಕ್ಷೆ-ಕನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವು ಜೀವಾದಿಗಳಿವೆಯೆಂದು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಆ ತತ್ತ್ವಗಳ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ನಿರ್ಮಲ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವು ನಿರ್ಮಲವಾದ ನಂತರ ತಾನೇ ವಿಶೇಷ ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಇನ್ನು ಅನ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದರೆ ರಾಗಾದಿಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಭದ್ರ-ಸ್ಥನ ಉಪಯೋಗವು ನಿರಂತರ ಏಕಾಗ್ರವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಕರಣಾನುಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೊಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ನೋಡಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದ್ದೇ ಭೇದವಿದ್ದು ಭಾಸವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ವಿರದ್ಧತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕರಣಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಚರಣಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನ

ಈಗ ಚರಣಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಚರಣಾನುಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮದ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿ ಜೀವರಂಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಹಿತ-ಅಹಿತಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ; ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ ಜೀವರಂಗಳು ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಮುನಿಧರ್ಮದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಆ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥ ಸಾಧನದಿಂದ ಕಷಾಯಗಳು ಮುಂದವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಫಲದಲ್ಲಿ ಕಂಠಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಪಡೆ

ಯಂವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತು ಇಂಥ ಸಾಧನದಿಂದ ಜಿನವಂತದ ನಿಮಿತ್ತವು ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿದ್ದರೆ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಚರಣಾನಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈ ಸಮಸ್ತ ಆಚರಣೆಗಳು ತಮ್ಮ ವಿತರಾಗ ಭಾವನೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕದೇಶ ಹಾಗೂ ಸರ್ವದೇಶ ವಿತರಾಗತೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಶ್ರಾವಕದಶೆ-ವಂನಿದಶೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳ ತಿಮಿತ್ತ-ನೈಮಿತ್ತಿಕತನವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶ್ರಾವಕಧರ್ಮ-ವಂನಿದಧರ್ಮದ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ವಿತರಾಗಭಾವವಾಗಿದೆ ಹಾಗೆ ತಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಂಶದಲ್ಲಿ ವಿತರಾಗತೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ; ಎಷ್ಟು ಅಂಶದಲ್ಲಿ ರಾಗವು ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅದನ್ನು ಹೇಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿತರಾಗತೆಯನ್ನು ಪರಮಧರ್ಮವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಚರಣಾನಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ.

ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನ

ಈಗ ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಗಳ ನಿರೂಪಣೆವಾಡಿ ಜೀವರಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಜೀವ ಮೊದಲಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮನ್ನು-ಪರವನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಹೇತು-ದೃಷ್ಟಾಂತ-ಯುಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮಾಣ-ನಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತೀತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅನಾದಿ ಅಜ್ಞಾನತೆಯು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ಯವಂತದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ತತ್ತ್ವಾದಿಗಳು ಅಸತ್ಯವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುವವು ಆಗ ಜಿನವಂತದ ಪ್ರತೀತಿಯಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಭಾವವನ್ನು ಪರಿಚಯವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ತೀರ್ಥವಾಗಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು.

ಆದರಂತೆ ಯಾರಿಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಅವರು ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಆ ಎಲ್ಲ ಕಥನದ ಪ್ರತಿಭಾಸವಾಗುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಯಾವನೋ ಓರ್ವನು ಒಂದು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ, ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವನಿಗೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದರ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ; ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮರೆತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಸಂಕ್ಷೇಪರೂಪದಿಂದ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದು ಅದು ನಾನಾಯುಕ್ತಿ-ಹೇತು-ದೃಷ್ಟಾಂತಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲತೆಯು ಬರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳು ದೂರವಾಗುವುದರಿಂದ ತೀರ್ಥವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ದ್ರವ್ಯಾನುಯೋಗದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಅನುಯೋಗಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವಿಧಾನ

ಈಗ ಈ ಅನುಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

